

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: OT/35/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515000146
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Stachovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2015:3515000146.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Andrejom Stachovičom, v trestnej veci obvineného F. N., I.. XX.XX.XXXX O. B., G. Z. B. XXX, trestne stíhaného pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“), na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.07.2015 v Novom Meste nad Váhom takto

rozhodol:

Obžalovaný: F. N., I.. XX.XX.XXXX O. B., G. Z. B. XXX

je vinný, že

dňa 28.05.2015 v čase o 17:20 h viedol pod vplyvom alkoholu osobné motorové vozidlo zn. W. - Z. , S.. Č.. I., v obci B. po ceste R. smerom od centra k obci B., kde bol zastavený a kontrolovaný hliadkou polície, počas ktorej sa podrobil dychovej skúške do elektronického meracieho prístroja Drager ALCOTEST 7410 výr. č. F.-XXXX s výsledkom merania 0,80 mg/l v čase o 17:31 h, a v čase o 17:55 h, s výsledkom merania 0,82 mg/l,

t e d a

vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky činnosť, pri ktorej by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku
č í m s p á c h a l

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 289 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8, § 36 písm. j) a l) Trestného zákona Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona sa výkon trestu odňatia slobody podmienične odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona sa obvinenému ukladá skúšobná doba v trvaní 36 mesiacov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona na trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 12 mesiacov.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 29.05.2015 pod Pv 409/15/3304 - 6 na Okresný súd Nové Mesto nad Váhom obžalobu na obvineného F.F. N., I.. XX.XX.XXXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Vychádzajúc z výsledkov prípravného konania vydal samosudca dňa 29.05.2015 pod č.k. OT/35/2015-28 trestný rozkaz, ktorým obvineného uznal za vinného v zmysle obžaloby a uložil mu trest. Proti trestnému rozkazu podal odpor včas obhajca obvineného, v ktorom uviedol, že uložený trest považuje za neprimerane prísny. Spochybnil výsledky dychovej skúšky, poukázal na osobné a rodinné pomery obvineného. Uviedol, že obvinený je držiteľom vodičského oprávnenia po dobu 55 rokov, nespôsobil žiadnu dopravnú nehodu, jeho manželka je v dôsledku zdravotného stavu odkázaná na jeho pomoc, zabezpečuje výživu svojich dvoch študujúcich vnukov, ktorí sú polosiroty a ich otec je invalidný dôchodca s minimálnym príjmom. Aktívne pracuje - podniká, v súčasnosti sa okrem iného venuje budovaniu sociálnych bytov pre sociálne slabé rodiny.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 09.07.2015 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného F. N., oboznámením ostatných listinných dôkazov, ktorý je súčasťou spisového materiálu, pričom zistil nasledovné:

Obžalovaný F. N. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku č. 301/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“), vrátane poučení podľa § 257 Trestného poriadku urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, právne kvalifikovaného ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Po vyhlásení obžalovaného súd v zmysle § 257 ods. 5 Trestného poriadku dopytom na obžalovaného zistil, že obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, že bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, že porozumel právnej kvalifikácii skutku ako konkrétneho trestného činu. Obžalovaný bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré Trestný zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu. Obžalovaný tiež deklaroval, že vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku robí dobrovoľne. Súd následne obžalovaného poučil v intenciách ustanovení § 257 ods. 2, ods. 5 a ods. 8 Trestného poriadku, najmä o tom, že súdom prijaté vyhlásenie o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Zistiac stanovisko prítomného prokurátora v zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku, súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, pričom tiež podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že vykoná dokazovanie len ohľadne výroku o treste, jeho druhu a výmere.

Z vyjadrenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní tiež vyplynulo, že svoj čin úprimne oľutoval. Uviedol, že chcel ísť za manželkou a autom chcel ísť len dva km z B. do B., ale ani tam nedošiel. Doteraz sa správal slušne. Dokonca hneď aj policajtom povedal, že niečo pil, pretože nečakal, že až toľko nafúka. Na druhej strane uviedol, že policajti mu hneď povedali, že im bolo divné, že išiel pomaly, a aj preto ho zastavili. Možno keby išiel rýchlejšie, tak by ho ani nezastavovali. Dnes je to už len hypotetická otázka. Keďže pil, rozhodol sa ísť pomaly. Išiel opatrne. Vodičské oprávnenie má 55 rokov a má najazdených viac ako 1,5 milióna km. Za toto obdobie nemal žiaden vážnejší priestupok a nespôsobil ani žiadnu dopravnú nehodu. Myslí si, že zákaz činnosti v jeho veku, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom vo výške 3 rokov, je veľmi prísny, nakoľko za toto obdobie určite stratí zručnosť, a teda má obavu, že už by nemohol v budúcnosti viac šoférovať. Čo sa týka finančného postihu, i keď je pravdou, že nezarába málo, aj v tomto prípade si myslím, že výška je pomerne vysoká. Má v súčasnosti dobrý dôchodok, živí ho aj firma, ale peniaze potrebuje hlavne pre svoju rodinu, kde sa stará hlavne o dvoch vnukov, ktorí sú prakticky siroty, nakoľko matka im zomrela a otec sa o deti veľmi nezaujíma. Je invalid. Rodičia boli rozvedení. Poukázal, že vodičské oprávnenie potrebuje aj kvôli tomu, že manželku pravidelne vozí do B. na reumatológiu. Chcel o tom doniesť aj lekárske potvrdenie, avšak ošetrojúci lekár doktor K. je na dovolenke a pre krátkosť času ho už nevedel zabezpečiť. Nemyslí si, že je to nevyhnutné predkladať, nakoľko jemu ide hlavne o pravdu, teda predpokladá, že súd si nebude myslieť, že si vymýšľa. Čo sa týka jeho bezúhonnosti, uviedol, že vždy sa správal slušne, a to nielen v rodinnom živote, a to aj v biznise. Nikdy

nebol nikomu nič dobrý, a to ani svojim obchodným partnerom. Vzhľadom na jeho zdravotný stav, ako aj životné a pracovné potreby, si myslím, že jeden rok zákazu činnosti by bol pre neho dostatočným. Ak má parafrázovať, resp. vyjadriť sa iným spôsobom, nemôže žať len slávu, musí aj trpieť zato, čo spáchal, tak ako Kristus. Na otázku, akým spôsobom si v súčasnosti zabezpečuje prepravu, obvinený odpovedal, že v súčasnosti je situácia celkom dobrá, nakoľko má vnukov doma, ktorí majú prázdniny počas školy. Vozia ho najmä vnuci, ako aj jeho zamestnanci. Začal využívať aj to, že chodí peši. Je to však na úkor jeho času, ktorého nemá veľa, pretože v súčasnosti buduje sociálne byty pre nízkopříjmové obyvateľstvo, tzn., že byty sú veľmi malé. Byty sú do 40 m². Pozeral si daňové priznanie a vrátane dôchodku, môže byť jeho príjem okolo 2.600,- Eur mesačne. Manželka poberá dôchodok vo výške 340,- Eur mesačne. Stará sa o dvoch vnukov, jeden má 22 a druhý 25 rokov. Jeden študuje obchodný manažment a druhý psychológiu. Ide o súkromné univerzity, kde sa platí školné. S manželku vozieval k lekárovi do B.. Nejde o pravidelné kontroly, chodia tam keď sa manželke zhorší zdravotný stav a to najmä na jar a na jeseň, keď je zmena počasia. Tento rok mohol viesť manželku možno aj 20 krát do Piešťan. Brala infúzie. Najhorší je zápal sedacieho nervu, čo má aj jeho manželka. Človek má veľké bolesti, ani sa to nedá popísať a už vôbec nemôže šoférovať. On sám to osobne raz zažil. Nechcel by, aby sa mu to zopakovalo. Komplikácie prichádzajú nevysspytateľne, tzn., že manželka trocha prechladne, alebo je to vplyvom počasia. Toto uvádzajú všetci pacienti s touto diagnózou. Nikdy nikoho nezamestnal ako osobného šoféra. Ide o pracovníkov, ktorí majú vodičský preukaz. K vlastným priestupkom na doprave uviedol, že si na všetko nepamätá. Vie, že dostal nejaké 20 - 30,- eurové blokové pokuty za rýchlosť. Išlo vlastne len o dojazdy. Išiel okolo 60 km/h. Raz sa mu policajti ospravedlnili, že už v budúcnosti takto merať nebudú. Je pravdou, že ešte v roku 2010 mal aj alkohol za volantom. Išlo však podľa neho o pomstu, keď on na obecnom zastupiteľstve vystúpili proti jednému človekovi a ten ho ihneď bonzol. To si myslí preto, lebo ho policajti čakali pred domom. Už po prvom priestupku bol rozhodnutý, že si už nikdy nesadne s alkoholom za volant. V tomto prípade zrejme išlo o skrat. Bolo Viliama. Má priateľa s takýmto menom a nemyslel si, že ho šofér nezavezie domov. Verí, že sa mu už nikdy takýto skrat v budúcnosti nestane.

Obhajca obvineného záverom uviedol, že vzhľadom na vykonanie dnešného dokazovania a vzhľadom na vyhlásenie o vine obžalovaného a jeho prijatia súdom majú za to, že bolo preukázané, že sa stal skutok a je teda potrebné obžalovaného uznať vinným zo spáchania prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 TZ. Napriek tomu mu nedá nevyjadriť sa ako obhajcovi k vykonanému dokazovaniu v prípravnom konaní a k skutočnosti, že nedostatočné vykonanie dokazovania prokurátor interpretuje v neprospech obžalovaného, hoci túto povinnosť majú orgány činné v trestnom konaní. Skutočnosti uvádzané v odpore sa netýkali viny obžalovaného, ale skutočného množstva nameraného alkoholu, ktoré je hľadiskom odborným a teoretickým, a ku ktorému sa obžalovaný sám vyjadriť nemôže. Spoľahlivým dôkazom na skutočné zistenie obsahu alkoholu v krvi je jednoznačne iba krvná skúška a k tomu smerovalo odôvodnenie v odpore. Napriek tomu obžalovaný si je vedomý svojej viny a nakoľko sa nejednalo o hraničné množstvo alkoholu krvi na základe prepočtu, nespochybňujeme spáchanie skutku. Poukazovanie na odborné články slúžilo k tomu, aby v budúcnosti nedochádzalo k automatickému uznaniu viny na základe dôkazov, ktoré z hľadiska odbornej verejnosti nie sú považované za jednoznačné. V rámci svojej záverečnej reči by sa chcela venovať preukazovaniu poľahčujúcich okolností, ktoré sú na strane obžalovaného. Nemôže súhlasiť s vyjadrením prokurátora, že sa nejednalo o úprimné oľutovanie skutku. V konaní nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť, práve naopak, boli zistené poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j), že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Podľa § 36 písm. l) sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. m) napomáhal príslušným orgánom. Chce uviesť, že trestným činom nedošlo k žiadnemu poškodeniu zdravia na majetku. Obžalovaný spolupracoval s príslušníkmi polície, dobrovoľne sa podriadil dychovej skúške, bol ochotný sa podriať aj krvnej skúške. Poukázala na pozitívne hodnotenie obžalovaného, správu o povesti, ako aj v rámci jeho aktivít, z ktorých je zrejme, že vedie život riadneho občana, aktivizuje sa aj na iných úsekoch ako v rámci podnikania, finančne pomáha v oblasti futbalu, pomáha sociálne slabším občanom, neboli zistené nedostatky v jeho zákonnom správaní, dokonca ani v morálnej oblasti, obžalovaný dodržiava všetky morálne zásady správania sa občana. Vzhľadom na vek obžalovaného majú za to, že trest zákazu činnosti v trvaní viac ako jeden rok by s ohľadom na vek bol v podstate doživotným trestom, nakoľko je veľmi málo pravdepodobné, že by v tak vysokom veku následne po strate odborných zručností sa opätovne vrátil k vedeniu motorového vozidla, preto považujeme trest dlhší ako 1 rok za neprimerane prísny. Poukázal taktiež na odkázanosť v oblasti zdravotného stavu svojej manželky, ktorá vzhľadom na svoj zdravotný stav potrebuje opateru a prípadne odvoz za účelom lekárskeho ošetrovania v dôsledku akútnych stavov, nie plánovaných, čo

doteraz zabezpečoval obžalovaný. Taktiež poukázal na odkázanosť ďalších osôb na výživu, a to vnukov L. W. a Y. W.Č., ktorí študujú na vysokej škole a sú výživou odkázaní na pomoc obžalovaného. V tejto súvislosti si dovoľím poukázať na judikát verejnej zbierky zákonov, pod č. 3/1970, kde je uvedené, že mimoriadne pomery páchatel'a, ktoré odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu sadzby, môžu spočívať aj v tom, že sa páchatel' stará o osoby, ktoré sú na jeho výživu alebo výchovu odkázané. Trestný zákon nevyžaduje, aby v takýchto prípadoch išlo o povinnosť vyplývajúcu zo zákona. Môže ísť aj o povinnosť, ktorý vyplýva z morálnych zásad v spoločnosti. Taktiež má zato, že obžalovaný vo svojom výsluchu jednoznačne poukázal nato, že v budúcnosti sa nedopustí trestného činu. Čo najlepšie dokazuje aj tá skutočnosť, že má 71 rokov a doteraz nebol trestne stíhaný. Preto vzhľadom na jeho riadny život je možné považovať tento skutok ako za exces, ktorý sa vymyká jeho doterajšiemu riadnemu spôsobu života. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd uložil obžalovanému podmienený trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby so skúšobnou dobou taktiež v dolnej polovici a čo sa týka trestu zákazu činnosti majú zato, že sú tu dôvody aj podľa § 39 ods. 1 Trestného poriadku, kedy by bolo možné mimo riadne zníženie trestu pod dobu 1 roka.

Prokurátor záverom uviedol, že žalovaný skutok sa podľa jeho názoru stal. Spáchal ho obžalovaný a pri prijatí vyhlásenia o vine obžalovaného na dnešnom hlavnom pojednávaní navrhol, aby súd obžalovaného odsúdil v zmysle obžaloby za žalovaný skutok. K otázke trestu poukázal na sebakritický postoj obžalovaného vyjadrení v odpore voči trestnému rozkazu Okresného súdu, ktorý sa v kontexte s prípravným konaním a dnešným hlavným pojednávaním javí ako nepraktický. K okolnostiam, ktoré majú znížovať trestnú sadzbu uvádzame, že okrem priznania má dôjsť aj k úprimnému oľutovaniu, čo podľa jeho názoru spontánne zo strany obžalovaného nedošlo. Pokiaľ ide o vyjadrenie obžalovaného na otázku obhajkyne, aké ponaučenie bude mať toto konanie na samotného obžalovaného, vyjadrenie citácie: „Verím, že sa to už nebude opakovať“, nedáva presvedčivú záruku o naplnení účelu trestného konania. Prejednávame závažný ohrozujúci delikt, ktorý reálne mohol ohroziť život a zdravie nevinných účastníkov cestnej premávky. Vzhľadom na absenciu predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného, prokuratúra navrhuje uložiť obžalovanému v prvom prípade podmienený trest odania slobody v dolnej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby s podmenečným odkladom taktiež v dolnej polovici skúšobnej doby. Rovnako navrhol pri úvahe súdu, aby ten zväží uloženie peňažného trestu, ktorý by nemal byť nižší ako 3.000,- Eur s náhradným trestom odňatia slobody v trvaní dvoch mesiacov. V oboch prípadoch navrhol uložiť trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní minimálne 36 mesiacov. Obžalovaný je solventný s deklarovaným príjmom do 3.000,- Eur, majiteľom viacerých prevádzok a bez dlhov. Aby trest splnil svoj účel, musí byť citeľný a primeraný. Pri týchto úvahách poukázal na vykonanú sankciu v správnom konaní, kde za typovú menej závažnú činnosť bol obžalovanému uložený peňažný trest vo výške 1.000,- Eur. V tejto súvislosti poukázal, že obžalovaný už bol právoplatne sankcionovaný za priestupok porušujúci vedenie vozidlo bez omamných a psychotropných látok, čo zvyšuje typovú závažnosť prejednávaného skutku. Pokiaľ sa jedná o výšku trestu zákazu činnosti, v ústavnej judikatúre tohto súdu sa tento prípad nevymyká prípadom, kedy súd ukladá obdobné tresty a v osobe obžalovaného s poukazom na jeho prezentované rodinné dôvody, nie je dôvod na zníženie trestu. Obžalovaný nemá záväzky vyživovať a vychovávať svoje vnúčatá nad rámec bežných povinností a jeho manželka netrpí diagnózou, ktorá by podľa nášho názoru odôvodňovala zohľadniť uloženie nižšieho trestu zákazu činnosti. Sám obžalovaný na dnešnom hlavnom pojednávaní uvádzal, že bez vodičského preukazu funguje, nie je ohrozená jeho prevádzka, on sám ani jeho rodina. Dokonca ako starší človek uvítal pravidelné prechádzky na dochádzku do zamestnania.

Obvinený záverom uviedol, že na záverečný prednes prokurátora by chcel reagovať tak, že skutok minimálne 3 krát oľutoval. Je prvýkrát na taktom zariadení. Nevie, čo sa vyžaduje pod pojmom ľútosť. Či si mám kľaknúť na kolená alebo niečo podobné. Opätovne opakuje, ľutuje, čo sa stalo. Je skúsený človek a ak sa odo neho žiada, aby sa 100% vyjadril, že si už nikdy nesadnem za volant s alkoholom, tak k tomu môže len uviesť, že nikdy nehovor nikdy. Určite sa o to bude snažiť, aby sa už toto nikdy viac v jeho živote nestalo. Čo sa týka jeho vyživovacie povinnosti, tak poukazuje, že ide o osobitný prípad to čo sa stalo v jeho rodine. Považuje za svoju povinnosť pomáhať svojim dvom vnúčatám tak, aby sa z nich stali slušní a vzdelaní ľudia. Má aj iné vnúčatá. Voči nim až tak nepocituje vyživovaciu povinnosť, nakoľko sú zaopatrené. Považuje sa za slušného človeka, ktorý sa slušne žije a nepovažuje sa za žiadneho lumpa ani podvodníka, čo žije na úkor iných. Poukázal na cestných pirátov, ktorí chodia po cestách a nemá pocit, že by sa voči tomuto niečo robilo. Na druhej strane má pocit, že z tohto prípadu sa robí strašná veda. Hoci sa tento skutok nemal stať, avšak našťastie sa nič vážne nestalo. Podľa neho dnes na cestách zabíja najmä rýchlosť a bezohľadnosť a ide väčšinou o neskúsených vodičov. Odpor

podal preto, lebo trest sa mu zdal neprimeraný. Na druhej strane ak mu bude uložený peňažný trest, tento určite uhradí, aby som si svoju povesť zachoval. V rámci posledného slova uviedol, že ľutuje to. Verí, že ho tento prípad nezlomí, a to ani morálne.

Podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Vzhľadom na priznanie viny obžalovaného, ktoré súd uznesením na návrh prokurátora a po vyjadrení obhajcu obžalovaného prijal, s prihliadnutím aj na ostatné dôkazy, získané v prípravnom konaní, subsumoval súd protiprávne konanie obžalovaného pod právnu normu ustanovenia § 289 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný šoféroval motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, pri ktorom by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku. Obžalovaný sa tohto trestného činu dopustil ako plne trestnoprávne zodpovedný subjekt. Súd nemal za preukázanú absenciu trestnej zodpovednosti obžalovaného za tento trestný čin. U obžalovaného ide o konanie úmyselné, pretože vedel, že môže spôsobom uvedeným v Trestnom zákone spôsobiť porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom, a pre prípad, že by ho spôsobil, bol s takýmto následkom uzrozumený. Zákonom chráneným záujmom je v predmetnej trestnej veci je ochrana života, zdravia a majetku.

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplýva, že doteraz nebol súdne trestaný. U obvineného je možné konštatovať bezúhonnosť a vedenie riadneho života ako pracujúceho dôchodcu, žijúceho usporiadaný rodinným životom, čo vyplýva z jeho snahy starať sa vlastnú rodinu, najmä finančne vo vzťahu k svojom vnukom, ktorí sú polosiroty a morálne, v rámci doprovodu svojej manželky k ošetrovateľmu lekárovi z I. W. I. O. do B. a späť. Do úvahy treba vziať aj sociálne a spoločenské cítenie obvineného, ktorý finančne podporuje športové aktivity a v rámci svojej podnikateľskej aktivity sa venuje sociálne slabým rodinám.

Z výpisu z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného F. N. - vyplýva, že v minulosti sa dopustil obdobného protiprávneho konania, avšak vzhľadom na časový odstup ako aj na zahľadanie tohto skutku súd na túto okolnosť neprihliadal. Okrem toho bol obžalovaný viackrát postihovaný za rýchlosť jazdy s peňažnou sankciou do 40,- Eur, čo pri deklarovaných najazdených kilometroch (1,5 mil. km) súd nepovažoval za takú okolnosť, ktorá by mala vplyv na uloženie trestu za skutok, ktorý je obžalovanému v tomto konaní kladený za vinu.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie čítaním listinných dôkazov v rozsahu a spôsobom, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd môže podmienčne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatela výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona pri povolení podmieničného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 61 ods. 1 Trestného zákona trest zákazu činnosti spočíva v tom, že sa odsúdenému po dobu výkonu tohto trestu zakazuje výkon určitého zamestnania, povolania alebo funkcie alebo takej činnosti, na ktorú treba osobitné povolenie alebo ktorej podmienky výkonu upravuje osobitný predpis.

Podľa ods. 2 cit. zák. trest zákazu činnosti môže súd uložiť na jeden rok až desať rokov, ak sa páchatel dopustil trestného činu v súvislosti s touto činnosťou.

U obžalovaného súd identifikoval dve poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. j) a l) Trestného zákona a žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Obvinený k možnému trestu uviedol, že alternatívny peňažný trest sa mu zdal byť neprímerane vysoký. Obhajca obvineného ako aj prokurátor navrhli uložiť trest odňatia slobody s podmieničným odkladom so skúšobnou dobou v dolnej polovici zákonom uloženej sadzby. Súd konštatuje, že vzhľadom na majetkové pomery páchatela ako aj jeho finančné potreby, súd sa stotožnil s názorom prokurátora, že jeho výška by musela byť v tisícoch Eur, aby si obžalovaný uvedomil, aký dopad alebo postih môže mať jeho protiprávne konanie. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že obvinený vyhlásil, že nemá žiadne dlhy, na druhej strane neuviedol, aký rozsah má jeho majetok. Z tohto dôvodu, sa nedalo jednoznačne posúdiť aká výška peňažného trestu by mala na páchatela prevýchovný vplyv, preto súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere jeden mesiac s podmieničným odkladom so skúšobnou dobou tri roky. I keď prokurátor navrhol trest odňatia slobody vo výmere dva mesiace, súd má za to, že takto uložený trest by si neplnil svoj účel, pretože už len samotná skutočnosť, že by obvinený mal nastúpiť do ústavu na výkon trestu odňatia slobody, by bola pre neho dostatočnou sankciou za spáchaný skutok. Čo sa týka dĺžky skúšobnej doby, súd vychádzal z predpokladu, že obžalovaný F. N. viedol doteraz riadny života a trest zákazu činnosti si riadne vykoná, teda skúšobná doba efektívne u neho bude mať odradzujúci vplyv od páchania protiprávnej činnosti na úseku cestnej dopravy až po opätovnom získaní vodičského oprávnenia. Keďže súd zmiernil trest zákazu činnosti obžalovanému oproti trestu uloženého v trestnom rozkaze, súd stanovil dobu podmieničného odsúdenia v hornej polovici zákonom uloženej sadzby. Takto uložený trest považuje súd, vzhľadom na osobu páchatela, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije, vzhľadom na okolnosti prípadu, za zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vytvorenie podmienok na nápravu páchatela a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona obžalovanému tiež uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu vo výmere jeden rok, keďže sa trestného činu dopustil v súvislosti s riedením motorového vozidla. Takto uložený trest považuje súd s poukazom na okolnosti tohto prípadu za zákonný a primeraný, od ktorého vykonania možno dôvodne očakávať efektívnu nápravu obžalovaného do budúcnosti. Súd zohľadnil skutočnosť, že obžalovaný má vyšší vek, v tomto veku sa podrobuje zdravotnej spôsobilosti, doteraz nespôsobil žiadnu dopravnú nehodu, pričom sa stotožnil s námietkou obžalovaného, že ak by mu bol uložený dlhší zákaz, stratil by zručnosť, predvídavosť a pozornosť, čím by sa stal nebezpečným pre ostatných účastníkov cestnej premávky v budúcnosti. Do úvahy je potrebné vziať aj skutočnosť, že obžalovaný je pracujúci dôchodca a šoférovať potrebuje nielen v rámci svojho podnikania ale aj pre zdravotné komplikácie svojej manželky, ktorej doteraz zabezpečoval odvoz k lekárovi, to znamená, že dlhší zákaz činnosti viesť motorové vozidlá by neprímeraným spôsobom zasiahol do oprávnených potrieb obžalovaného, resp. jeho vlastnej rodiny. Súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by obvinenému umožňovali uložiť trest zákazu činnosti pod jeden rok, nakoľko obvinený spáchal úmyselný trestný čin, mohol si zabezpečiť odvoz prostredníctvom inej osoby alebo taxislužbou, v súčasnosti má zabezpečenú prepravu svojej osoby prostredníctvom svojich zamestnancov alebo vlastnej rodiny. Uložený trest súčasne primeranou mierou vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.